

та нѣкаква сила. Съ тѣхъ са спричитатъ и които тѣлкуватъ съница, и които вѣрватъ въ тѣхъ; тѣй и които ужъ разбираятъ днитѣ и срѣщытѣ, и мыслятъ ги едни за благополучни, а други за злочесты.

— *При сички тѣзи юще кои сѫ прѣстѣжаници на тѣзи заповѣдѣ?*

6. Еретицитетъ и расколницитетъ. 7. Които отхвирлятъ Свещенното Писаніе, или са сумнѣватъ въ нѣкои членове на вѣрата. 8. Които са надѣватъ на богатството си, на силата си, на разум'а си, или са сѫ привързали ъко у нѣкоя тварь, щото на нея да са надѣянъ, или въ нея само да находдатъ наслаждението си, и други такви.

— *Призованиешо на починълъти Светии не е ли противно на първата Заповѣдь?*

— Не. Защото призованието на Светиитъ различава с много отъ призованието на Бога.

— *Съ какъвъ начинъ?*

— Ный призовамы Бога и Избавителъ-а нашего Іисуса Христа като имамы надѣждата си на самаго Него, като Всевышняго и Всемогущаго Владыка на сичкото: а Светиитъ призовавамы като Неговы рабы, сирѣчъ съединявамы нашитѣ молитви съ тѣхнитѣ.

— *Кои грѣшишъ въ призованието на Светиитъ?*

— Които имъ отдаватъ почестъ равнобожеска, надѣянъ са на тѣхъ равно като на Бога, отправятъ молитви си по често къмъ тѣхъ нежели къмъ Бога; празнуватъ празницитѣ имъ съ по голѣмо благоговѣніе нежели Господскитѣ; почитатъ иконитѣ имъ повече нежели Спасителевата икона.

— *Защо такви изпращавашъ?*

— Защото изравняватъ Светиитъ съ Бога, или ги прѣдпочитатъ отъ Него; Светиитъ колко и велики